

Cigan in kmet.

Ruska narodna pripovedka.

Cigan je razpel šotor kraj jezera; leži na bregu cele tri dneve in gleda v vodo, kako plavajo po jezeru ribe. Plavajo in plavajo, a ciganu ne priplavajo v usta. Glej, pride kmet, da z voli orje zemljo; zakuri ogenj in začne kuhati kašico.

Evo cigana, ki se je zamislil, kako bi se najedel iz kmetovega kotla. Gre k njemu: „Zdravo, boter!“

„Da si mi zdrav, cigan!“ — „A, moj boter, meni se je že jako prignusila postna jed.“ — „Kako to?“ — „Vedno imam le ribe pred očmi; jedel bi, a ne morem. A ti, boter, kaj ješ?“ — „Slanino!“ — „Dajva si jo bratski razdeliti! Ti daj meni slaninice, a jaz ti ponudim ribo.“

Kmet mu odreže kos slanine. „Hvala ti, boter! Ali k slanini diši tudi kruh.“ Kmet mu odreže kruha. — „Daj mi še malo pšena!“ — Kmet mu da pšena. — „Hvala ti, dobri mož! Pridi k meni po rib; ti si mi dal, kar sem hotel, a jaz te odvedem, kjer imam ribe, pa jih smeš vzeti, kolikor jih hočeš.“

Pride cigan v svoj šotor, si skuha kašice in jo poje s slastjo. Leže kraj jezera in gleda ribe.

Kmet pošlje svoje dete k ciganu po rib. — „Da si zdrav, cigan! Očka me je poslal po rib.“ — „A zakaj ni, ljubček moj, tvoj očka prišel sam? Evo, zdaj ne vem, kaj bi storil? Če ti jih dam mnogo, ne boš mogel nesti, a če jih dam malo, se zamerim očki; bolje bo, da pride sam ponje.“

Deček teče h kmetu in mu vse pove. Kmet vpreže konja in se odpelje k ciganu. — „Zdravo, boter, zdravo! Po kaj si prišel?“ — „Glej, po ribe sem prišel!“ — „No, tu imaš žlico, idiva, najprej bova posrkala ribjo juho.“ — Privede ga k jezeru in mu reče: „Sedi, boter! Kadar posrkaš to čorbo, takoj odnesi, ako te je volja, vse ribe.“

Kmet je ozmerjal cigana in se praznih rok vrnil domov.

Priobčil C. Logar.

Oskrunjena cerkev.

Narodna pravljica.

V soboto zvečer je gnal pastir, ki pase svinje, s paše v Zdensko vas domov. Hipoma se vsuje ploha in nastane strašna nevihta. V tem hipu pa je bil pastir s svojo čredo že pri vasi. V strahu začene svinje v cerkev, ki je bila slučajno odprta. Ko se zjasni in dež poneha, zapusti čreda svinj cerkev. Od tistega dne ne ostane stolp zdenske cerkve nikdar cel. Kolikorkrat ga popravijo, takoj se oluši omet in izpada kamenje iz njega. Zapisal I. Š.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrt leta 1 K 25 h.

Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik: **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7.

Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl**, učitelj v Ljubljani, Turjaški trg št. 4, III. nadstr.

Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“.

Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.